

[Stats- og udenrigsministeren.]

fra 5 partier i denne sal. Uden undtagelse har 5 partier været i stand til at rykke op bag dette klare fordragelighedens, forhandlingens og samarbejdets standpunkt. Vi har ret til med det grundlag, vi hidtil har placeret os på — og jeg føler mig beføjet til i dag at tale på disse 5 partiers vegne, på folketingets demokratiske partiers vegne — vi har ret til at sige, at vi netop har vendt os mod aggression, netop har vendt os mod voldelig adfærd; og det ville have klædt det ærede medlem, om han havde undladt at kaste en slags tvivl omkring det hidtidige danske standpunkt, for det har været så klart, og det er så klart, at det kan vi udmærket stå ved.

Det ærede medlem hævder, at angrebet på Ægypten måtte være forberedt. Ja men hvorfor anfører det ærede medlem det som noget sensationelt? Hvorfor skal vi ikke alle sammen uden videre sige, hvad vi ved, og hvad vi allerede har sagt, at der gennem en række uger har været gjort engelsk-franske forberedelser med henblik på en eventuel konflikt i Suezområdet, og at vi har sat alle bestræbelser ind på at undgå denne konflikt? Der er intet sensationelt eller overraskende i det ærede medlems betragtninger, medmindre man måtte have lov at dreje den betragtning, det ærede medlem har anstillet, og hans sagkyndige bemærkninger om militære angrebs langvarige forberedelse over på, hvad der netop er passeret i Ungarn. Jeg må have lov at fremhæve, at når man forhandler — det er sagt af andre ærede medlemmer her i dag — med en delegation fra Ungarn om fjernelse af de sovjetrussiske styrker fra Ungarn, så oprører det os, at man derefter iværksætter en omfattende militær aktion og arresterer de mennesker, der, formoder jeg, i god tro er gået ind i disse forhandlinger.

Hvorfor ser I ikke, spurgte det ærede medlem, risikoen for en verdensbrand i denne situation. Det ærede medlem skal ikke spørge os om den slags, for det er os, der hele tiden har sagt: lad os gøre, hvad vi kan for at forhindre en ny verdensbrand. Vi har sagt det netop i Suezsagen, og nu forlænger vi vort synspunkt gennem det foreliggende forslag. Nu føres der forhandlinger om denne sag i De Forenede Nationer.

Jeg havde nær sagt: lad os klamre os til, og lad os yde den størst mulige støtte til De Forenede Nationer netop i denne situation.

Lad os gøre, hvad vi kan, for at vi dog kan få etableret den opfattelse, at denne verdensorganisation i en overmåde kritisk situation kan øve en indsats, der kan bringe os en fredelig løsning på en stor konflikt. Til en sådan opgaves løsning melder vi os fra dansk side, men vi kan ikke undlade at sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, når han taler her i dag, at han skulle have holdt sin tale og givet sine advarsler til andre sider, end han gør det her. Det er kedeligt, at det ærede medlem i dag må tale, uden at der i den danske befolkning og uden at der — end ikke i hans eget parti — er noget gran af tillid til det, det ærede medlem står for, og det, det ærede medlem siger.

Det er en sørgelig situation, at det, vi har håbet på og arbejdet for gennem år: at få en afspænding tilvejebragt, er endt dér, hvor vi står i dag. Det kan være, og det må være vor store opgave at arbejde med på, at vi kan komme ud over dette punkt og på ny ind i en afspændingsperiode, og jeg er taknemlig for, at de fem partier har sluttet så stærkt og så klart og så entydigt op bag den beslutning, som regeringen har stillet forslag om.

Aksel Larsen: Jeg er nødt til at udtale mig, omend ikke så meget på grund af det ærede medlem hr. Viggo Starckes langsomme redegørelse og hans forklaring af, at det, der er sket i Suez, kan sammenlignes med, om man ville bygge en jernbane i Nordvestsjælland og derfor kom til at krænke visse grundejeres interesser. Den tale kunne det ærede medlem hr. Viggo Starcke holde et andet sted. Men hvis det ærede medlem mener, at Ægypten, hvorigennem Suezkanalen løber, ikke er kompetent til selv at bestyre denne kanal og eje den, så må det ærede medlem hr. Viggo Starcke samtidig sige: må vi så bede om, at Kielerkanalen og Panamakanalen bliver internationaliseret, for vi kan ikke have, at nogen af disse kanaler ejes af en enkelt magt. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har forsøgt at forsvare angrebet mod Ægypten med, at det var nødvendigt for at